

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita, Et Gestis S. Francisci Xaverii È Societate Iesv Indiarvm Apostoli Libri Qvatvor

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1666

33. Obstinatissimi Brachmanes, in errore & flagitiis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10854

mortis generositate promeritis. Hinc præcipitij vltronei de rupe, hinc & viuicomburij vsus, & voluntaria membrorum distractio, laceratio carniū in frustra, & comminuendi corporis sub rotas curruum furiosa projectio, dum Pagodes saxei maiores circumuehuntur curribus, p̄. Verbiū compita: & aliæ necandi sui rationes ad obtinendum iis artibus in vaccæ corpore, animæ suæ locum; cū tamen stolidi hoc etiam delirent, quòd cuncta necessitate ineluctabili agi putent. In hâc expugnandâ natione Braemanum sceleratissimâ, magno diù labore, tenui pretio sudauit Xauerius, nullâque vi disputationum cum iis frequentium, nullis miraculorum prodigijs coram editorum, emollire quemquam ex iis valuit ad obtemperandum Euangelio Christi præter vnum, etsi fraude illorum deprauatos, Christo adiunxerit infinitos: tam difficilis est, ac propè desperatus diuini luminis in oculos aditus, quos suæ potiùs peruersitati incoctus animus quàm mentis error cæcauerit.

33. Eò quidem ipsius argumentis arctabantur, vt suam clare agnoscerent faterenturque, tum impietatem morum, tum doctrinæ mendacem fraudulentamque vanitatem; at nec propterea sacrilegio vel ipsi absistebant; vel eos ab eo reuocabant, quos suis fraudibus in id inuoluerant, & quorum æternâ salute gulæ suæ ac ventri litabant. Narrat ipsemet Xauerius cœnobium dum præteruchitur, in quo illorum ducenti viuiebant, conuentum se ab iis non paruo numero, officij specie, aut quòd videre auerent hominem de quo magnificè fama loquebatur, seu vellent placatum habere quem metuere cogebantur: læto vt semper, & amico vultu excipit aduētes; cūque post mutuas salutationes confedissent, de re animi summâ sermonem iniicit, rogâtque sibi ab iis indicari, quid ipsorum Dij, præstandum edicerent, vt esset quisque post hanc vitam beatus.

34. Certatum inter ipsos diù, quis omnium nomine responderet, seu dogmatis sui sequestrum volebant; quem dignitatis auctoritas, seu quem doctrinæ copia commendaret; delatum denique annofo seni octogesimo prætergresso: at hic non imperitè auguratus, creditas sibi partes in suum dedecus versuras, piam artem Xauerij, veteratoriâ ludere sategit, & ad Xauerium, Decet, inquit, externos rerum priùs suarū edere rationes quàm ab alijs eam quærant: quo nostri Pagodes præmio, quâ sibi gloria homines auctòrent, libenter dixero, si priùs ex te audiero, Christianorum Deus quid ab iis petat, vt felicitate suâ illos donet. Imò planè, infert Xauerius, vassæ occurrens declinationi, imò decet ei qui primus rogauerit, huic primùm responderi: hæsitque firmus in hoc proposito, responsionem silentio expectans: & hic demùm senex ne obmutuisse videretur, ad magnam grauitatem, altâque prudentiam componens sese, magno verborum pondere, duo esse respondit in quibus Dij futuræ gloriæ, societatisque in cœlo secum æternum beatæ, meritum posuissent, & quæ ore proprio imperassent: alterum erat vac-

33
Obstinatissimi
Brachma-
nes, in errore
& flagitijs.

34
Irritus Xa-
uerij conatus
in Brachma-
num duo-
rum conver-
sionem.